

Elna Sandgren, Vindstorp.	Marie Jönsson, Vestra Ahlstad.
Anna Olsson, Lomma.	Elna Mårtensson, Öveds socken.
Selma Strandqvist, Stafvie.	Elina Björk, » »
Bothilda Paradis, Fru Ahlstad.	J. Mårtensson, » »
Kersti Andersson, Fru Ahlstad.	Elna Larsson, Örja.
Elna Andersson, Anderslöf.	Augusta Liljestrand, Tjureda, Småland.
Cecilia Österlin, Anderslöf.	Vilhelmina Carolina Johansson, Aringsås.
Bengta Persson, Tullstorp.	
Johanna Jönsson, V:a Vemmenhög.	
Elna Svensson, Brönnestad.	

N:o 25.

Af Herr Fogelin: Om upphäfvande af 41 § Konkurslagen eller införande af ett tillägg i samma lags 73 §.

Då det i praxis visat sig, att Rättens ombudsmans-institution är alldeles obehöflig samt att hans åligganden mycket väl kunna ombesörjas af gode män och sysslomän i konkursen, och dessutom genom denna institutions upphäfvande den fördel skulle vinnas, att kostnaderna för konkursutredningen genom minskning af utredningsmännens antal nedattes, vore önskligt, att densamma afskaffades; men i händelse den bibehålles, anser jag, att ett sådant åläggande föreskrifves honom, att han må vara skyldig meddela dem, mot hvilkas bevakningar anmärkningar antingen å inställelsedagen eller inom den i 71 § Konkurslagen för anmärkningars afgifvande bestämda tid blifvit gjorda, underrättelse derom, för hvilket tillägg torde vara nog att såsom skäl anföra, det man, såsom ur min egen erfarenhet visat sig, kan genom okunnighet om, att anmärkning mot ens bevakade fordran blifvit gjord, gå förlustig den rätt, som,

om en dylik skyldighet ålegat Rättens ombudsman, genom bevakningen kunnat vinnas. Häremot torde den anmärkning komma att göras, det dylika underrättelser allmänt pläga af Rättens ombudsman lemnas, ehuru Konkurslagen derom intet nämner, men då det visat sig, att ej alltid Rättens ombudsman följer denna praxis, torde ett bestämdt åläggande för honom i lagen vara behöfligt, en skyldighet som ej är förenad med större besvär, än att det uppväges af den godtgörelse, han för sina i konkursen hafda besvär erhåller.

På grund af ofvanstående får jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 41 Konkurslagen upphäves, och att, i händelse detta ej vinner dess bifall, ett tillägg till § 73 af ofvanstående lydelse göres.

Stockholm den 26 Januari 1886.

C. J. Fogelin.

N:o 26.

Af Herr Söderberg: Med förslag till stadgande i fråga om skyldigheten att uppfostra öökta barn.

Uti ett lagstadgande — Kongl. Maj:ts förordning den 9 Juni 1871, angående fattigvården, § 24 — är bestämdt, att gift qvinnas mantals- och skattskrifningsort, så ock hennes försörjningsort, då behof för henne af fattigunderstöd ifrågakommer, skall vara densamma som hennes man eger: myndig, gift qvinna kan lagligen icke vinna sjelfständig hemorts-